

CIRKEV ňáčik 5

Časopis žiakov CZŠ sv. Petra a Pavla v Stropkove
Školský rok : 2004/2005 IX - XI. 2004

FORIÁL

Milí čitatelia,
 leto je šťastne za nami
 a pred nami otázka, čo so
 zvyškom kalendárneho roka.
 Aj keď presne tam, kde skon-
 čil august, začal september,
 a teda pre mnohých z nás za-
 čal nový šk.rok prinášajúci so
 sebou množstvo práce. Pote-
 šiteľný je však fakt, že takmer
 v každom z mesiacov som na-
 šla nejaké tie prázdniny. A tak
 sa ani nenazdáme a opäť sú
 tu veľké letné prázdniny. No
 nepredbiehajme...

My sme sa podľa vzoru
 minulého šk. roka rozhodli
 pokračovať v tradícii vydáva-
 nia šk.časopisu, ktorý by nás
 informoval o živote našej ško-
 ly a každého, kto do nej patrí.

Myslím, že o septembro-
 vo-októbрово-novembrovom
 čísle sa netreba zvlášť rozpi-
 sovať, jeho obsah leží pred
 vami. Len by som sa pozitív-
 ne zmienila o tom, že je v ňom
 dostatočných počet kvaliti-
 ných príspevkov (vrátane lite-
 rárnej prílohy), čo ma vedie
 k prianiu, aby aspoň pár dní
 v decembri pršalo a vy ste ne-
 obetovali napr. rozhovor s p.
 ministrom, rubriku Bonzáčik,
 prvácke školoviny, pri ktorých
 si nostalgicky pripomeňte svo-
 je šk. začiatky, či iné "práz-
 dninové chuťovky".

Tak teda krásny zvyšok
 kalendárneho roka a ešte kraj-
 ší začiatok nového cirkev-
 ného roka, či už s Cirkevná-
 čikom alebo bez!

šéfredaktorka

AKTUALITKA

**Dnes: Minister dopravy, pôšt a telekomunikácií
 ING. PAVOL PROKOPOVIČ**

Vaše obľúbené jedlo:

Vyprázané kurča so ze-
 miakovým šalátom, halušky.

Oblúbený nápoj:

Budišská minerálna
 voda s citrónom.

Oblúbená vôňa:

Nemám.

Oblúbená farba:

Modrá. Prečo? Lebo
 "modrá je dobrá"!

**Oblúbená kniha, resp.
 film:**

Všetky winnetuovky.

**Oblúbená hudba, resp.
 pieseň, spevák:**

No Name a Igor Timko.

Oblúbená časť roka:

Nádherné je leto.

**Dar, ktorý sa Vám vryl
 do pamäti:**

Prvá kniha pod stromček
 - Jack London: Biely tesák.

Jazyky, ktoré ovládate:

Ruský - aktívne, anglic-
 ký a poľský jazyk - pasívne.

**Ako si spomínate na
 svoje šk. časy. Akým ste boli
 žiakom? Ktoré predme-ty
 ste mali najradšej a ktoré,
 naopak, ste neoblúbovali?**

Študoval som s vyzna-
 menaním. Oblúbené pred-
 mety: slovenský jazyk, ze-
 mepis, dejepis, telesná vý-
 chovala.

*Pavol Prokopovič,
 rodák zo Stropkova*

**Čo robíte, ak máte deň
 len pre seba?**

Počúvam hudobné DVD,
 CD a študujem materiály do
 vlády.

**Ak by ste si mali vyme-
 niť svoje ministerské kres-
 lo s niektorým kolegom =
 ministrom, v akom rezorte
 by ste pôsobili?**

Ministerstvo hospodár-
 stva (1 mesiac som aj MH
 zastupoval).

**Ako sa vidíte o desať ro-
 kov?**

To radšej nechcem, ale
 prial by som si, aby moja ro-
 dina a ja sme boli v prvom
 rade zdraví.

**Riadite sa nejakým kré-
 dom? Akým?**

Môcť sa každé ráno bez

výčítiek pozrieť do zrkadla!

Čo by ste odkazali našej škole?

Aby vychovávala perfektných ľudí.

Vaše slovo na záver pre náš časopis a našich čitateľov:

*Želám všetkým učiteľom a pedagogickým študentom
vedieť, štátna, úspešnosť + nezávislosť + národnosť
sme a aby sa nikdy nevrátili za to, čo kedysi
urobili!*

Všetker dobre!

Ďakujem za rozhovor a želim veľa pracovného elánu!

PhDr. M. Lukáčová

MILIONÁR

Správne odpovede z minulého čísla sú:

1B, 2A, 3C, 4B, 5C, 6B, 7D, 8C, 9D, 10C (I. stupeň)

1B, 2D, 3C, 4D, 5D, 6B, 7B, 8D, 9C, 10C (II. stupeň)

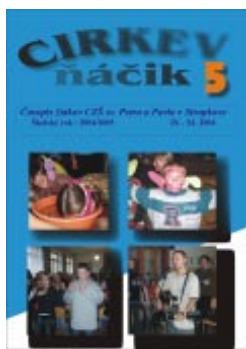
Do súťaže sa ako VŽDY zapojili žiaci dnes už 3.A: Klaudia Šaráková, Barbara Muchová, Šimon Berežný a víťazi **Maroš Rusinko a Lukáš Vaško.**

Žiaci II. stupňa sa s otázkami nepopasovali a okrem Márie Olčákovej a Jany Čeckovej sa do súťaže nezapojili.

Vítazom a kolektívu 3.A za aktívnu účasť venujeme najnovšie číslo nášho časopisu zdarma.

O b s a h

Editoriál	2
Aktualitka	3
Milionár	3
Eudové misie	4
5x4	5
Naša spoločenská	8
Absolventi	10
Ako nás nepoznáte	12
Bonzáčik	13
Povedali naši vašim	14
Prvácke školoviny	15
V sieti IQ	16
Osobnosti	
zo šk. lavíc	18
Duchovné okienko	19

Časopis vydáva CZŠ sv. Petra a Pavla v Stropkove.

Šéfredaktor:

PhDr. M. Lukáčová

Grafická úprava:

Mgr. L. Vateha

Redaktori:

Paťo, Milli, Katka, Jakub, Lea

Tlač: Creativ plus, rekl. -

obch. agentúra

ĽUDOVÉ

MISIE

Misie sú za nami, niektorým z nás ešte rezonujú slová plné povzbudenia, niektorí už na to aj zabudli. K nám do školy prišli laickí misionári zo združenia Rieka spolu s otcom **Martinom Hukom**. A keďže redaktori nášho časopisu nespali na vavrínoch, položili mu pár zvedavých otázok.

Môžete sa nám trochu bližšie predstaviť?

Volám sa Martin Huk. Pochádzam z Bardejovských Kúpeľov. Po štúdiách na základnej a strednej škole v Bardejove som v roku 1992 začal formáciu u redemptoristov, čo značí dvojročné štúdium filozofie v Krakove (Poľsko). Potom rok noviciátu, t.j. príprava pred rehoľnými sľubmi v Podolínci, nasledovalo štúdium teológie v Bratislave, počas ktorého som mal možnosť byť aj v Írsku či iných krajinách a získať tak širší pohľad na svet a, samozrejme, rozšíriť si jazykové schopnosti, nadviazať nové kontakty.

Momentálne pôsobím v Bratislave v miestnej komunite, ktorých máme na Slovensku päť (Bratislava, Kostolná pri Trenčíne, Staré Hory, Podolíneček, Gaboltov) a tretí rok chodievam na misie s týmto misijným tímom z Podolínci.

Kto alebo čo Vás viedlo k povolaniu misionára?

Za každým povolaním je rodina, moji rodičia a súrodenci - dvaja bratia a dve sestry. Tu som dostal základ viery a za to som im vďačný. Ďalej to bolo ministrovanie a neskôr kňazi, ktorých som poznal, hlavne redemptoristi, ktorí ma motivovali v mojom osobnom výbere povolania.

Prečo ste si vybrali práve redemptoris-

tov?

Tak ako som už spomenul, boli to konkrétni ľudia, ktorí ma oslovili a videl som tam, a stále vlastne vidím, že toto je moja cesta, ku ktorej ma Boh povoláva. A som spokojný s tým, čo robím, baví ma to.

Ste šťastný?

Som spokojný s tým, čo som si vybral, takže odpoveď je áno.

Koľko rokov pôsobíte ako misionár?

Vysvätený som bol pred štyrmi rokmi v jubilejnom roku 2000.

Ale v reholi vo formácii som od roku 1992 a večné sľuby som zložil v roku 1998.

Aký je váš najkrajší misijný zážitok?

Dá sa povedať, že som v prípravke alebo v takej misijnej škole, keď sa učím od starších pátrov, ktorí sú skúsenejší, lepšie pripravení.

Najkrajší zážitok je vidieť ľudské tváre, ktoré sa menia práve cez to, čo Boh robí v duši človeka, keď vidí akej radosti odpustenia sa mu dostáva. Sviatosť zmierenia je možno tým najkrajším miestom, kde človek môže byť pri tom, ako Boh odpúšťa človeku jeho hriechy.

Čo by ste odkázali našej škole?

Vašej škole by som chcel popriať takú múdrosť alebo otvorenosť na Svetlo, lebo

pokračovanie na str. 7

Päť otázok

5x4

pre štyroch pedagógov

Mária Štefaníková

1. Cením si svoj zmysel pre zodpovednosť, ale zároveň mojím nedostatkom je to, že robím všetko na poslednú chvíľu (Neskoro, ale predsa!)
2. Navštíviť by som chcela kto-

rúkoľvek krajinu sveta, aj všetky, ale vždy sa rada vrátim domov.

3. Rada by som si poleñošila, no prospieva mi aj fyzická práca.

4. Je veľa osobností, ktoré si cením a rada by som sa s nimi stretla, ale žiaľ! človek, s ktorým by som sa stretla najrad-

šej, už nie je medzi nami. Je to môj otec, ktorý bol pre mňa vždy veľkou osobnosťou a mojím vzorom. Verím, že sa na mňa zhora pozerá a drží nado mnou svoju ochrannú rukú.

5. Príchod mojej malej dcéry radikálne zmenil môj život, ale aj život celej našej rodiny.

Mgr. Anna Mydlová

1. Vážim si na sebe všetko. Dobré aj zlé, lebo som to - JA, tak daná, tak stvorená - taká, aká som. Úcta a láska k sebe je najdôležitejšia. Iba ak si cením a mám rada seba, môžem mať rada všetkých. Zároveň musí byť človek k sebe aj kritický. To som. Uvedomujem si svoje nedostatky, chyby, ktoré robím, snažím sa to korigovať - aj keď to nie je ľahké. Nepatrí sa hovoriť o chybách a nedostatkoch iných a nebudem hovoriť ani o svojich. A sám sa chváliť, tiež sa nepatrí, nebudem sa preto chváliť.

2. Ak by som si mala pre život

vybrať konkrétne mesto - tak Prahu - Staré mesto pražské, lebo celé dýcha pokojom, vyrovnanosťou, ušľachtilou krásou, cítim tam spojitosť vekov. Ak by som si mala vybrať iba miesto na Zemi - tak na pobreží mora - hlas vody, chodenie po okraji mora, nekonečné diaľky, vychádzajúce slnko, trblietanie vody a podobne, to je to, čo si predstavujem vždy, keď zaspávam a pohládzam si tým dušu.

3. Snívam s otvorenými očami. Potom podľa vnútorného rozpoloženia a podľa potrebnej hĺbky nádychu mi dáva chuť žiť, keď počúvam škovránka, pozerám na azúrovo modrú oblohu, sledujem chvenie vzdu-

chu, spievam si, plačem, počúvam hudbu, analyzujem celý svoj život, upratujem si v duši...

4. Je veľa známych osobností (ale iba z literatúra a histórie), ktoré si vážim, obdivujem, lebo povedali alebo urobili niečo, čo na mňa zapôsobil tak silno, že si pripomínam ich slová, beriem si príklad z ich činov, čo mi pomáha v mojom živote. Ale vždy je to len to niečo. Aby som sa chcela stretnúť s osobou, nestačí len to niečo. Musela by som ju poznať celú, celý jej život, jej konanie, jej zmýšľanie, jej dobré aj zlé stránky, ale hlavné je mať tu osobu rád - absolútne rád - so všetkými silnými i slabými stránkami. A to isté by

1. Čo si na sebe najviac ceníte a čo, naopak, vám na sebe najviac prekáža? Prečo?

2. Ak by ste si mohli vybrať krajinu (príp. mesto), v ktorej by ste chceli žiť, kde by to bolo? Prečo?

3. Čo robíte, keď "potrebujete nabrat' dych"?

4. S ktorou známou osobou (osobnosťou) by ste sa radi stretli? Prečo? Ako by ste s ňou trávili čas?

5. Čo ovplyvnilo váš život?

som očakávala od tejto osoby. Absolútnu lásku, pochopenie, úctu, obdiv, vzájomnú pomoc. Vedeli by sme sa rozprávať o všetkom. A taká osobnosť je len jedna - môj otec.

5. Všetko, čo sa v živote človeka stane, ovplyvňuje jeho život, formuje jeho zmýšľanie, jeho správanie, jeho ponímanie života a sveta. Som fatalista - verím v osud, v to, že všetko je určené. Ale máme rozum, aby sme určené správne poznávali a máme slobodú vôľu, aby sme určené prijímali a trochu korigovali. Ak sa pozerám na svoj

život z nad-hľadu, ako na určité obdobie večnosti, všetko čo som doteraz prežila, prijímam s vďakou. S veľkým otáznikom a s veľkým očakávaním pozerám do diaľky - do budúcnosti. Často sa pýtam Pána, čo má ešte čakať. Viem si predstaviť (podľa vzoru života iných ľudí) rámec svojho ďalšieho života, ale teším sa na nevyspytateľné prekvapenia. Jedným z mojich kréd je "všetko je tak, ako má byť" - len to musíme vedieť prijať.

Poviem Vám o jednom zaujímavom zážitku. Počas môjho po-

bytu na zahraničnej stáži som sa dostala do stavu, že som odchádzala na druhý svet. Išla som špiralovitým pohybom tmavým tunelom, na konci ktorého bolo svetlo. Uvedomovala som si, čo sa robí a veľmi som začala kričať, že ja nechcem zomrieť, že sa musím vrátiť, lebo doma mám dve dievčatá. Driapala som sa so všetkými silami po stenách tunela a neustále kričala, že ja nemôžem odísť, lebo mám dve dievčatá. Vrátila som sa. Zachránila ma láska k mojim deťom. Vždy Vás zachráni a pomôže vám láska - veľká a nezištná.

Daniela Nábožná

1. Nevieť, čo si mám na sebe cenit'. Ešte mi to asi n e d o š l o .

Myslím si, že to musia oceniť najmä iní ľudia. Na mne mi prekáža to, že neviem oddychovať (stále si nájdem nejakú činnosť). Som priamy človek. "Čo na srdci, to na jazyku." To je niekedy na

moju škodu.

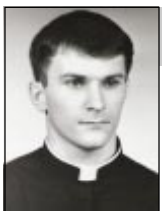
2. Hovorí sa, že ak je človek nútený, zvykne si všade a na všetko. Som človek citovo viazaný na rodinu a príbuzenstvo. Ťažko by som si zvykala v cudzej krajine. V Stropkove žijem už 14 rokov. Predtým som žila s rodičmi niekde inde. Nevyhovujú mi veľké, hlučné mestá.

3. Oddychujem pri čítaní kníh,

časopisov a na záchode. Zriedkavo pri "telke".

4. Rada by som sa stretla so Svätým Otcem J. Pavlom II. Je to pre mňa osobnosť s veľkým O. Vyžaruje z neho akási charizma, teplo, láska Išla by som s ním na prechádzku po Vatikánskych záhradách, pomodlila sa ruženec.

5. Narodenie mojich dvoch synov a smrť mojej matky.

Mgr. Jozef Kohut

1. Cením si to, že si na mne majú čo cenit' iní ľudia, a prekáža

mi, že mám aj veľké rezervy a mohlo by toho byť viac, čo by si iní ľudia na mne mohli cenit'. A teraz zrozumiteľne. Boh mi dal dar, úsmev. Chceme ho používať čím častejšie a som rád, keď ním môžem obdarovať

iných. To si na sebe cením. Prekáža mi, že sa mi nedarí využívať čas tak, ako by sa dal.

2. My kňazi si miesto nevyberáme, biskup nás pošle a ide me. Božia vôľa cez biskupa je pre mňa teraz Stropkov. Tu som bol poslaný, tu je moje miesto, tu som doma a tu chcem aj žiť. Je to ozajstné dobrodružstvo: nevyberám si ja, ale niekto iný ma posielal.

3. Dych potrebujem nabráť hlavne, keď končím vyučovanie. Škola, hoci sa vždy teším na stretnutie so žiakmi, ma dokáže poriadne vyštráviť. Stále viac si uvedomujem, že potrebujem odísť na chvíľu kdesi do ústrania, do ticha, poprechádzať sa. Keď sa to podarí a nájdem pokojné miesto, beriem do ruky ruženec a modlím sa. Dvadsať minút s ružencom,

to je balzam pre moju dušu i telo. Okrem toho sa teším na denné čítanie Svätého Písma. Pomáha mi to sústrediť sa na ďalšiu prácu, zveriť mnohé záležitosti do Božích rúk, jednoducho "nabrať dych". Rád relaxujem aj pri športe, hlavne futbale, v zime si zahrám hokej.

4. Zo žijúcich osobností by som sa rád stretol s kardinálom Josephom Ratzingerom. Žije a pracuje vo Vatikáne, je blízky spolupracovník Svätého otca a "šéf" Kongregácie pre náuku viery. Oslovili ma jeho knihy, pohľad na život, vieru, svet... Ako by som s ním strávil čas? Možno by mi stačilo, keby sme sa spoločne pomodlili ruženec v Stropkove pod vlekom a spýtal by som sa ho na jeho kňazské začiatky.

Z tých osobností, ktoré sú už u Boha, by som rád stretol sv. Terezku z Lisieux. Táto mladá karmelitánka mi je vekovo blízka; zomrela 24-ročná a obdivujem jej jednoduchosť a pokoru vo vzťahu k Bohu.

Napokon by ma potešilo stret-

nutie s futbalistom Pavlom Neddvedom, lebo sa mi páči, aký futbal hrá a ľudia hovoria, že sa podobáme.

5. Vo svojom živote nenachádzam žiadne senzácie. Vidím v ňom však červenú niť Božích zásahov, ktorá sa vinie od môjho detstva až po súčasnosť. Vnímam, že za všetkým, čo ma ovplyvnilo bol Boh, jeho záujem o mňa, jeho láska. Keď som mal niekoľko mesiacov, otec skladal v izbe nový nábytok a jedna skriňa zrazu začala padať. Ja som bol práve tam, kde mala dopadnúť. Otec sa veľmi zľakol, rýchlo priskočil, zachytil skriňu, pozerá a jeho syn si pokojne po štyroch lezie popri stene ďalej, akoby sa nič nedialo. Neskôr som sa stal "čitateľom". Čítal som všetko, čo mi prišlo pod ruku. Po knihách prišli na rad zošity zo školských čias mojich rodičov. V maminom náboženstve som objavil poznámky o zjaveniach Panny Márie vo Fatime, o nejakom posolstve, ktoré má zosťat' v tajnosti, o výzve na zme-

nu života, o nebi aj pekle. Viete, dostal som strach, ale viedlo ma to k modlitbe, účasti na sv. omši. Neskôr na začiatku strednej školy ma na "uchaľaku" oslovili starší chlapci a začal som sa venovať zápaseniu voľným štýlom. Pomohlo mi to trochu sa osmeliť a osamostatniť, lebo cez vikendy sme cestovali na súťaže po celom Slovensku. Cez rehoľníkov, ktorí v našej farnosti robili duchovnú obnovu pre deti a mládež, som sa dostal do farského speváckeho zboru, kde som hral na gitare. Tam vyrastalo moje rozhodnutie stať sa kňazom. Najväčšou zmenou bola pre mňa diakonská a po roku kňazská vysviacka a moje prvé kaplánske miesto Stropkov. Od začiatku septembra ma ovplyvňuje dosť aj škola. Už nesedím v lavici ako žiak, ale prichádzam ako učiteľ. Každá hodina na ktorejkoľvek škole je udalosťou vplývajúcou na môj život, privádza ma bližšie k žiakom a cez nich k Bohu.

ĽUDOVÉ MISIE

pokračovanie zo str. 4

je to naozaj výchova pre novú Európu. Ak raz zazriete ľudí, ktorí pochádzajú z tohto mesta, či už v politike, športe, v umení, ktorí majú charakter, vedzte, že práve charakter sa buduje cez vieru.

Vý ste na cirkevnej škole, netreba sa hanbiť za vieru, za to, čo človek prijal od svojich rodičov, ale túto vieru odovzdávať ďalej, preniesť ju do

svojho vlastného života a neskôr do práce alebo štúdia.

Ďakujem za rozhovor a želim veľa ďalších úspešných misií.

Pa'ò

NAŠA SPOLOČENSKÁ

Uchaľák

Stalo sa už peknou tradíciou, že najstarší žiaci našej školy = deviataci prijímajú do svojho "školského cechu" uchá, čiže piatakov, ktorí v snahe byť "in", neváhajú robiť napr. aj toto.

Misie u našich najmenších

V rámci farských ľudových misií zavítali v pondelok 11. 11. t.r. na našu školu laickí spolupracovníci redemptoristov z Podolínce s evanjelizačným programom, ktorý bol zároveň pozvánkou na ďalšie popoludňajšie stretnutia detí s misionármi v kostole.

Misie u našich najstarších

V škole sa predstavili spevom, scénkami i hovoreným slovom - svedectvami. Podelili sa s nami o svoje zážitky viery a naša aktívna účasť im (snáď) bola ďalším povzbudením v ich misijnej činnosti.

"Čože je to 50-tka?"

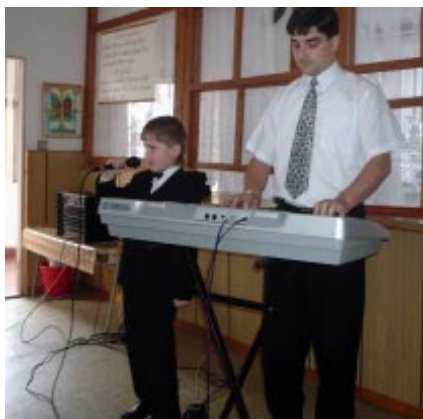
ALEBO

Keď zástupca školy oslavuje...

Prvý november je známy ako Sviatok všetkých svätých, no od tohto roka si ho určite budeme všetci pamätať aj ako deň narodenín p. zástupcu Ing. Pavla Bujdoša, ktorý svoje životné jubileum oslávil v kruhu pracovníkov CZŠ.

Pieseň blahoslaveného Metoda Dominika Trčku

4. novembra 2004 sa uskutočnila v našom meste súťaž v speve katolíckej piesne. Súťažiaci CZŠ si počínali veľmi dobre - každý si odniesol niektorú z cien v jednotlivých kategóriách. Okrem iných Martin Potoma (4. ročník) obsadil 2. miesto v II. ktg.

Posvätenie odbornej učebne chémie a fyziky

Z finančných prostriedkov nemeckej nadácie Renovabis sme zriadili odbornú učebňu chémie a fyziky, ktorú dňa 24. 11. 2004 posvätil o. biskup Stanislav Stolárik v prítomnosti riaditeľa ABŠÚ PaedDr. Pavla Macáka a zástupcov štátnej správy a samo-správy.

Absolventi

a ich odpovede na otázku: Čo ti bude chýbať po odchode z našej školy?

Petra Juhásová

Neustále vilomeniny s poslednou sediacou štvorkou v lavici. No a aj Katkine "vykrikovačky" na hodine.

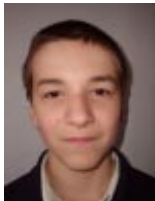
Jana Olčáková

Triedna pani učiteľka, lebo s ňou sme prežili od II. stupňa najkrajšie zážitky.

Jana Vargová

Kolektív našej triedy, triedna pani učiteľka, Zuza Vargová a jej humor.

Michal Antoš

Naša trieda, s ktorou sme zažili veľa srandy, najmä naše krásne dievčatká, a učebňa informatiky.

Alena Medvecová

Celá 9. A trieda

Zuzana Palková

Triedny kolektív, s ktorým som strávila celých deväť rokov, a karneval, na ktorom bol vždy super.

Denis Cina

Táto škola a všetko, čom som v nej zažil.

Ľubomír Škublík

Rozcvičky zo slovenského jazyka

Pavol Cuba

Spolužiaci a kamaráti. Aj spolužiak Lukáš, lebo s ním bola sranda.

Anna Šatníková

Spolužiaci, s ktorými som zažila veľa srandy a spolu-sediaca Mira, ktorá mi niekedy poradila na písomke.

Katarína Cimbová

Asi najskôr spolužiaci a kolektív. No ťažko sa budem lúčiť aj s týmito stenami. Nerada priznávam, budú mi chýbať aj učiteľia.

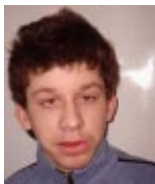

Miroslava Demjanová

Spolužiaci, pretože sme spolu zažili veľa srandy a moju spolusediaca A.Š.

dnes : Á-čkari

Lukáš Surmaj

Priatelia, lebo ich mám rád a nechcem ich stratiť.

František Krajník

Učítelia, ktorí ma učili M, SJ a tr. uč., ktorá sa o nás starala a naháňala nás, aby sme sa učili a dostali sa na SŠ.

Martina Nastišinová

Menšia bitka s Jankou na plaveckom výcviku

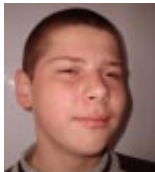
Radka Džopková

Náš dobrý kolektív v triede, ktorý sme si dlho pestovali, tr. uč. Mydlová, ktorá riešila naše neustále problémy.

Martina Puháková

Moji spolužiaci, pretože som s nimi strávila päť rokov a boli sme dobrý kolektív. Ale aj škola a všetko, čo do nej patrí.

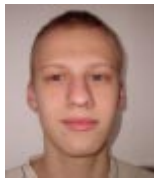
Róbert Nábožný

Bónusy p. učiteľ'a Bešenyiho.

Jozef Michrina

Internet zdarma a triedny kolektív.

Matúš Berík

Celá trieda a častý cengot telefónu v riaditeľni.

Jana Potomová

Moji spolužiaci, s ktorými som prežila veľa srandy, ale aj zlosti, a tiež i učítelia, pre ktorých som bola tvrdým orieškom.

Silvia Tirková

Všetky športové súťaže, na ktoré som sa veľmi tešila.

Ako nás nepoznáte

V minulom čísle sa predstavili zemeplisárky:
 Mgr. I. Semančíková, Ing. R. Obsajšniková, Mgr.
 T. Vargová a Mgr. A. Mýdlová.
 A kto vám ponúka svoj mladý "look" dnes?
 Poznávacie znamenie: usilovne veľičky ...

BONZÁČIK

Na paškál si berieme zamestnancov školy, o ktorých nám čo-to prezradia ich deti navštevujúce našu školu. Dnes to sú Mgr. G. Vašková a Ing. G. Šmajdová.

Bonzáčikovia Anetka (8 rokov) a Lukáš (9 rokov) Vaškovi

Súrodenci VAŠKOVCI nám prezradili, že rozhovor s ich mamkou prebieha celkom dobre, hoci väčšinou rozpráva ona. Keď je nuzostená, zvýši hlas, ale častejšie má dobrú náladu a vtedy si z nich robí srandy, poprípade ich štekli.

Je to skutočne perfektná mama, ktorá zarába veľa

peňazi (asi preto neodchádza z domu bez peňaženky) a kupuje im topánky, inokedy botasky a oblečenie (niekedy i pre seba). Nemá žiadne nedostatky a určite by ju nevymenili za inú. Dokonca, Lukáš má to šťastie, že je aj jeho učiteľkou v škole (čo mu závidí nielen Anetka) a rovnako

Bonzáčikovia Dominik (11 rokov) a Františka (15 rokov) Šmajdovci

Asi vám neprezradíme nič nové, ak napíšeme, že p. uč. Šmajdová rozpráva pomerne veľa. Doma najčastejšie o škole a o známkach, akoby už toho jej deti nemali

dost! Navyše, ako správny rečník, celý čas ich drží v šachu (asi preto, aby jej mohli dať mat). Totiž zvyčajne ich "nažhaví", že im MUSÍ niečo povedať, no vzápätí odí-

by ju nevymenil, hoci, ak im sľúbi písomku, nikto ju neprehovorí, neupýta - jednoducho v jej prípade neplatí, že sľuby sa sľubujú a ...

Čo sa týka trestov, tak lepšie je byť jej žiakom ako synom. V škole totiž dostanete druhú šancu a nesplnenú úlohu si môžete dorobiť do zajtra (až potom vás čaká päťka), v horšom prípade ostanete "po škole". V domácom prostredí sú tresty "tvrdšie" - deti si musia upratovať izby alebo sú v nich len tak "väznené", prípadne - ako dodáva Anetka - musia škrabať zemiaky. Až ich z toho trasie, lebo pani učiteľka Vašková stále varí, hoci by radšej pozerala televízor. A keď nevarí, tak spí alebo číta.

A či sa oplatí ísť k Vaškovi na obed? V nedeľu mávajú kurča a cez prázdniny "hranolky". No keby ste si mysleli, že by mohla byť pani učiteľka kuchárkou, mýlite sa: Anetka ju odporúča ako riaditeľku (len nevieme čoho).

de preč, aby prišla až o 2 hod., že im to už ide hovoriť, ale opäť odbehne a povie im to až o ďalšie 2 hod. Vtedy vyzerajú ako teľatá pozerajúce na namaľované vráta, pretože netušia, o čom sa chcela s nimi rozprávať. Zároveň sa však musia tváriť, že o všet-

kom majú prehľad.

Okrem iného nám bonzáčikovia ŠMAJDOVCI prezradili, že ich mamka je sporovlivný typ - peniaze nemíňa a to, čo minie, je zvyčajne na nich. Vo voľných chvíľach najradšej upratuje a ak už majú toho všetci naozaj dosť, ona si zoberie hrubú knihu a číta.

Pani učiteľka nie je prie-

berčivá v jedle, i keď najradšej má klasické pečené kura a straaašne sa zlostí, ak ho robia na iný spôsob.

Mamka Šmajdová sa dá pomerne ľahko "spracovať" - najmä, čo sa týka trestov, ktoré síce veľmi nedáva, ale ak dá, stoja zato. Veď kto by nesúcitil s Dominikom, ktorý ak zle napíše diktát (čo je skoro stále), musí ich písať veľ-

mi veľa. To isté platí v škole. Ak sa chcete vyhnúť sľúbenej písomke, stačí ju pekne prehovorit', že ste sa nenaučili, lebo ste nemali čas, a že sa všetko doučíte neskôr. Ak k tomu pridáte prosebný pohľad a milý úsmev, písomka je zažehnaná. Možno by vás zachránilo aj pípatko na kľúče, ktoré by jej ušetrilo čas strávený ich hľadaním.

Povedali naši Vaším alebo preklepy ako sa patrí

Učiteľ: Aké mesiace poznáme?

Žiak: Január, február, mravec

xxx

Učiteľ: Napíš svetové strany

Žiak: sever, juh, východ, záchod

xxx

Žiak: Pri odčítaní majú čísla názov menšeneč, militeľ. (menšiteľ)

xxx

Žiak: Dočítala som Danku a Janku, kde mám zošiť mimočítankové vydanie? (čítanie)

xxx

Žiak: Pani učiteľka, som veľmi zachrípnutý, mám si teraz zobrať tabletku striptíz? (strepsils)

xxx

Učiteľka: V čom sa odlišujú mestá od dedín?

Žiak: Že v dedine je veľa do-

mov a jedna krčma a jeden obchod a dosť.

xxx

Žiak: Mám tu same gravitačné chyby.

xxx

Učiteľ: Čo sú to hviezdy?

Žiak: Hviezdy sú ozdoba vesmíru. (sú obrovské žeravé gule)

xxx

Žiak: Mária Razúsová - Mart'anková

xxx

Žiak: "Čo?" skríkol mesiac na skaly. "Čo?" skaly trikrát zvolali. "Či sa ti dobre nedarí? Veď si najkrajšia v oltári!" (v chotári).

xxx

Učiteľka: "Kofko máte chlapcov v triede?"

Žiak: "Neviem, ale Gajdošová chýba."

xxx

Spodobovanie je mýlenie si hlások (prispodobovanie sa hlások)

xxx

Pôda bola rozdelená do 12 veršov trojpoľného systému.

xxx

Cech je súbor pravidiel, ktorým sa riadili mnísi.

xxx

Pridavné mená sú slovesá, ktoré označujú KTO, ČO.

xxx

Pani učiteľka, prosím ospravedlnite sa mi, že som zabudol zošiť.

xxx

Stredoveké mestá vznikali na chodníkoch.

xxx

Boj pri Lipanoch znamenal koniec smrti kráľa.

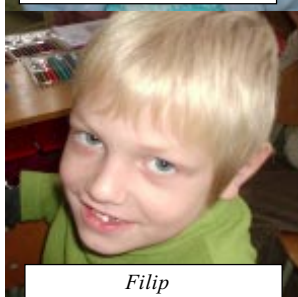
Prvácke školoviny

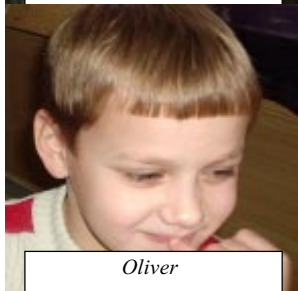
Zlaťa

Danka

Filip

Oliver

Ako sa volá riaditeľ(-ka) našej školy?

"Myslím, že je to pán učiteľ Bujdoš." (Zlaťa)

"Neviem." (Danka)

"Karašinská." (Adam)

Čo robí p. riaditeľka, keď riadi našu školu?

"Hrá sa na počítači." (Zlaťa)

"Riadi auto alebo možno aj helikoptéru." (Oliver)

"Sleduje žiakov a učiteľov." (Júlia)

Čo všetko sa musíš naučiť, kým budeš deviatak?

"Všetky písmenká." (Katka I.)

"Vedieť čítať." (Julka)

"Vedieť počítať všetky príklady." (Martinka T.)

"Musím vedieť kresliť na matematike." (Oliver)

Na čo slúži prestávka v škole?

"Aby sme jedli a pili." (Filip)

"Aby sme si oddýchli po hodine." (Oliver)

"Môžeme sedieť na mieste a kresliť." (Martinka J.)

"Robím si úlohy alebo sa prechádzam." (Adam)

"Chodím na čaj." (Danka)

Čo sa ti v našej škole (ne)-páči?

"Najviac sa mi páči počítaadlo." (Zlaťa)

"Všetko sa mi páči a najviac pani učiteľka." (Danka)

"Páčia sa mi písmenká na dverách a nepáči sa mi, že Martinka mi stále sadá na stôl." (Martinka T.)

"Nepáči sa mi, že Marcel behá po chodbe." (Adam)

Katka I.

Julka

Martinka T.

Adam

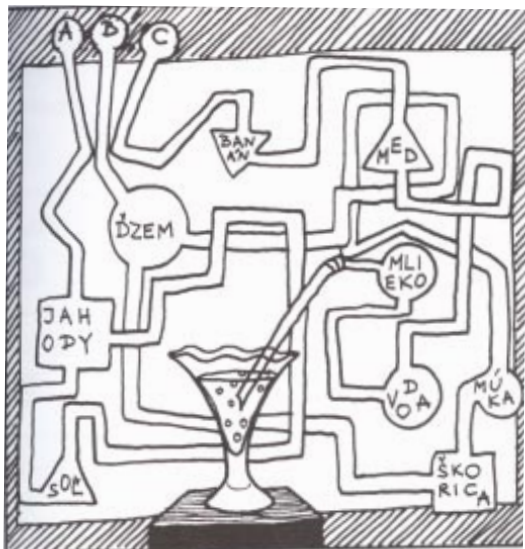
V SIETI IQ

Úloha č. 1 (pre najmladších)

Vincov sen

Vincovi sa sníval sen o budúcnosti. Ľudia v ňom boli takí pohodlní, že všetkú prácu za nich vykonávali stroje. Tento napríklad mieša vynikajúce koktaily rozličných chutí.

Zistite, čo všetko obsahuje nápoj, ktorý sa práve vylieva do pohára.

Úloha č. 2

Nájdí a farebne vyznač čísla vyjadrené slovom: 1=red, 2=yellow, 3=green, 4=blue, 5=pink, 6=orange, 7=violet, 8=brown, 9=grey, 10=white

FRTRNYGSIXNDZIPLONEXMLFOURTZXYPAPILLOTWOIJURK

ZJIOJCHILTPXNINEITEMLZPIFIVETERQSEVENIBULKTXSIH

ZPIGFCTENLNCOMEIGHTZITLOCLARDKLPMZWEILLITHREE

Úloha č. 3

Pokúste sa určiť, či sa mohli stretnúť známe osobnosti z jednotlivých dvojíc.

1. panovníci Alexander Macedónsky a Alexander Nevský

2. Giovanni Boccaccio a Galileo Galilei

3. maliar Paul Gauguin a hudobník Luis Armstrong

4. skladateľ Zdeněk Fibich a básnik Pavol Ország Hviezdoslav

5. speváčky Ema Destinová a Ella Fitzgeraldová

6. Ján Amos Komenský a Rembrandt

7. astronóm Tycho de Brahe a skladateľ Johan Sebastian Bach

8. virtuóz Niccolò Paganini a filozof Voltaire

9. Aristoteles a Archimedes

10. J.J.Rousseau a W.A. Mozart

11. Nikola Tesla a Georg Simon Ohm

12. Ľudovít Štúr a Louis Pasteur

V SIETI IQ

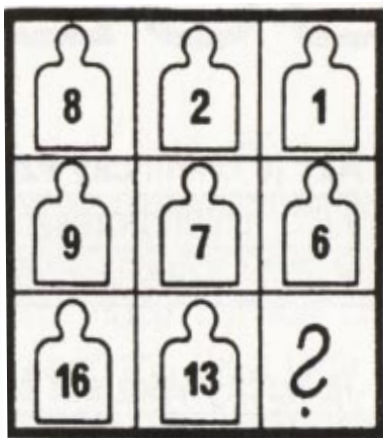
Úloha č. 4

Čo nepatrí do skupiny?

eye	tall	ear	mouth
are	am	is	book
small	tall	good	apple
my	pen	your	our
boy	girl	children	little
go	pencil	turn	try
cheek	chin	lips	what
come	wash	please	touch

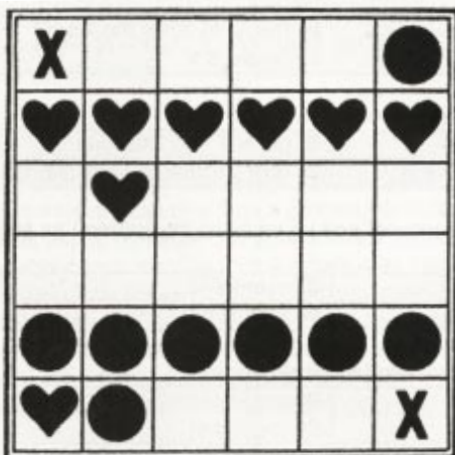
Úloha č. 5:

Závažia sú rozmiestnené podľa určitého logického postupu. Viete, aké závažie treba doplniť namiesto otáznika?

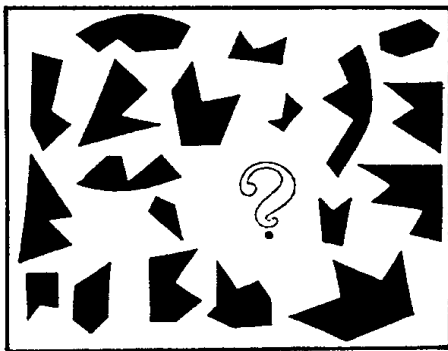
Úloha č. 6

Rozdeľte štvorec so symbolmi na dve tvarom i plochou rovnaké časti tak, aby v každej z nich bol rovnaký počet tých istých symbolov.

Úloha č. 7

Zo segmentov na obrázku poskladajte úžitkový predmet.

Osobnosti zo školských

lavíc

Anna Andrejková

Vzorná, usilovná a nenápadná deviatačka, ktorá nás úspešne reprezentuje na matematických súťažiach, a najmä veľká eR- kárka.

Aké boli tvoje najväčšie slzy?

Slzy nemám rada, ale sú a nedá sa bez nich žiť. A keď boli najväčšie? Asi na pohrebe.

Aká bola tvoja najväčšia radosť?

Najväčšia radosť bola, keď sa mojej sestre narodil syn.

Aký je tvoj najlepší deň?
Vianoce.

Aký je tvoj najkrajší darček?

Všetky darčeky sú pekné.

Aká je tvoja najčastejšia činnosť, ktorú robíš (obľubuješ)?

Najlepšie som sa naučila robiť náramky a s nimi teraz trávim voľný čas.

Aká bola tvoja najdlhšia minúta?

Pri odpovedi, keď som nebola pripravená.

Aká je tvoja najobľúbenejšia vec?

Nemám takú...

Tvoja najmilovanejšia osoba?

Rodičia.

Najobľúbenejšia hudba, príp. film?

Nemám presne obľúbenú skupinu, takže tak dve - tri piesne od tej alebo onej skupiny. Sú to skôr také pohodovky.

Tvoj najsmiešnejší vtíp?

Na vtípoch sa veľmi rada zabávam, ale nikdy si nejaký nezapamätám.

Paťo a Jakub

Denisa Vatehová

Výborná žiačka, obetavá dcéra, nominatka na Detský čin roka 2004.

Aké boli tvoje najväčšie slzy?

Raz sa mi stalo, že som popálila doma stôl - zapálila som sviečku a išla von. Keď som prišla domov, bola tam už diera. Strašne som sa bála a plakala som.

Aká bola tvoja najväčšia radosť?

Keď mamka prišla domov z nemocnice.

Aký je tvoj najlepší deň?

Môj najlepší deň je piatok, lebo to je

posledný deň v škole.

Aký je tvoj najkrajší darček?

Môj najkrajší darček je, že som tu na svete.

Aká je tvoja najčastejšia činnosť, ktorú robíš (obľubuješ)?

Varím, pomáham mamke, kúpem ju.

Aká bola tvoja najdlhšia minúta?

To sa ešte nikdy nestalo. Stále mi rýchlo beží čas.

Aká je tvoja najobľúbenejšia vec?

Moja najobľúbenejšia vec je zajac - plyšová hračka, ktorú som si sama kúpila.

Tvoja najmilovanejšia osoba?

Mamka a ocko. Brat a sestra.

Najobľúbenejšia hudba, príp. film?

Filmy nepozieram. Strašne sa mi páčia 2 pesničky z cédečka O-ZONE.

Tvoj najsmiešnejší vtíp?

Môj najlepší vtíp: Stretne jedno dievča chlapca a hovori:

“Jožko, tak si sa veľmi zmenil - nová brada, vlasy, okuliare.”

A on nato:

“Prepáčte, ale ja nie som Jožko.”

“Tak ty si si aj meno zmenil?”

Katka

LÁSKA *nadovšetko*

Hovorí ti niečo film s názvom Rómeo a Júlia 86? Nie? Tak čítaj!

V Pattersone, v malej kalifornskej osade, dvaja mladí, prežívali svoju prvú krásnu a čistú lásku. Ona mala 14 rokov a volala sa Donna Aschlocková, kým chlapec Filipe Sanchez bol o rok starší. Donna chorľavela a jej choroba bola vážna. Lekári sa zhodli, že zachrániť ju môže iba transplantácia srdca. Keď to počul chlapec - doma ho volali Pino - povedal pred svojou matkou: "Keby som zomrel, dajte moje srdce Donne." Aj keď Pino trpieval bolesťami hlavy, nik jeho slová nebral vážne. Jedného dňa Pino upadol do bezvedomia, z ktorého sa už neprebral. Lekárska pomoc prišla neskoro. Vtedy si Pinova matka spomenula na chlapcovo želanie. Po obojstrannom vyšetrení v nemocnici v San Francisku vykonali transplantáciu, ktorá bola úspešná. A tak Donna dnes žije so srdcom svojho milovaného. Darovať svoje srdce, aj keď po smrti, je prejavom veľkej lásky.

Začal sa rok eucharistie, v ktorej sa nám Ježiš darúva, aby sme mohli žiť. Aby mohla v nás žiť duša. Len si to treba uvedomiť, častejšie pripomenúť. Nežiť len tento viditeľný, materiálny pozemský život. Nebyť tými papierovými kresťanmi, ktorí vedľa naspamäť, čo je svätá omša, eucharis-

tia, ale z nej aj žiť. Meniť svoj život tak, aby som o pár rokov povedal: "Bez sv. prijímania si neviem život predstaviť." Lebo to je to isté, ako keby sme povedali: "Bez Ježiša si neviem život predstaviť." Eucharistia je živý Pán Ježiš. To ale musí pochopiť naše srdce, nie len sa to naučiť a uložiť do hlavy.

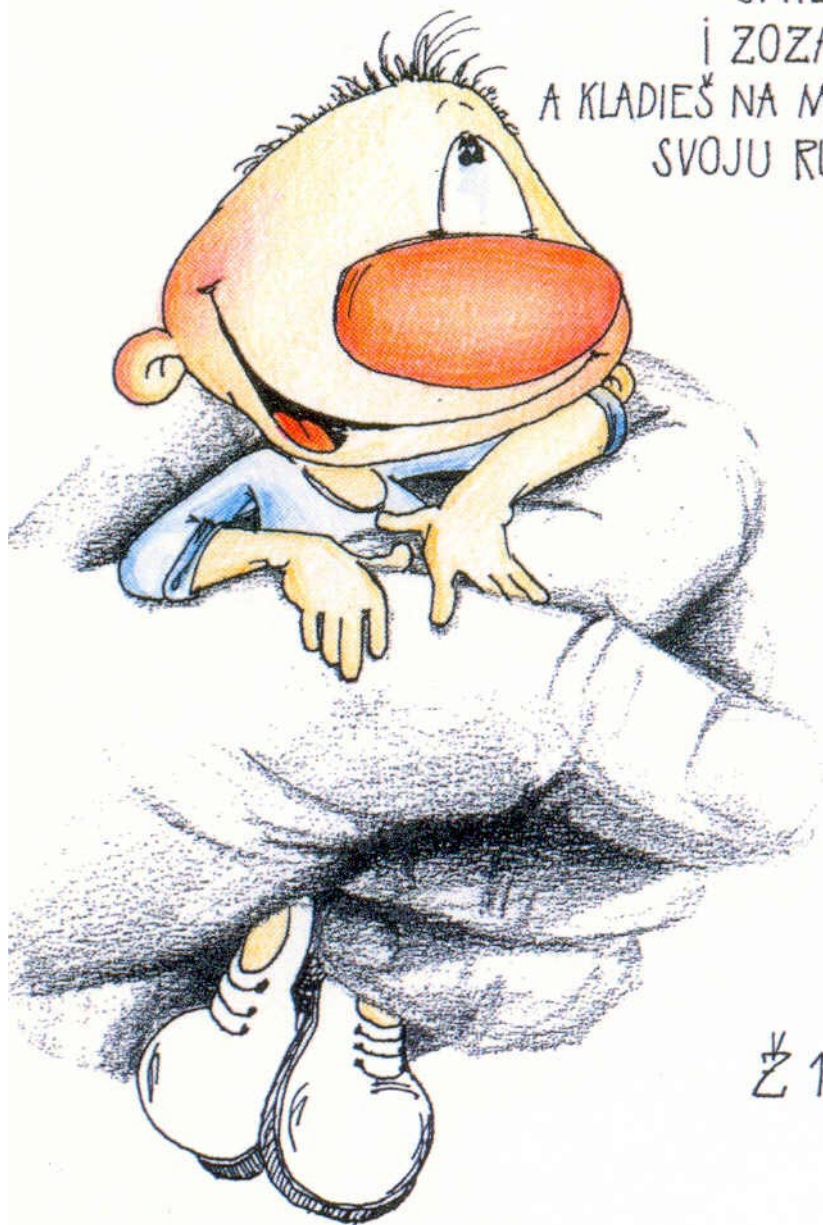
Čo viac sme si mohli želať od Sv. Otca ako to, aby nás eucharistia sprevádzala ďalším liturgickým rokom. On nás vyzval, aby sme slová nášho Majstra premenili na skutočnosť: "Kto je moje telo a pije moju krv, má v sebe život večný ..."

**XLVIII
Medzinárodný
Eucharistický
Kongres**

Guadalajara-Mexiko-2004

OBKLOPWEŠ MA
SPREDU
I ZOZADU
A KLADIEŠ NA MŇA
SVOJU RUKU

Ž 139